

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hrady | Perálec

Obsah

- 2 - 3 Misijní den
- 3 Víkend rodin na Březinách
- 3 - 5 Co život dal a vzal III.
- 5 Vzpomínky P. J. Čechala IV.
- 6 Provozochodec
- 6 Vážení farníci!
- 7 - 8 Kalendář, intence
- 8 Katolík a muslim

Milí přátelé,

chtěli bychom Vám všem touto cestou poděkovat za pomoc, podporu a modlitby.

Chadimovi Zderaz

Přátelé, milí farníci,

prázdniny a většinou i čas dovolených je za námi. Opět jsme se vrátili do zaběhaných kolejí, ale přesto někdy ve chvílích volna rádi zavzpomínáme, co jsme prožili. Zvláště děti rády vyprávějí o svých zážitcích z táborů, z pobytů na chatě či u moře, nebo jak u babičky a dědy stavěly bunkry, lezly po stromech, hrály různé hry a poslouchaly pohádky z doby „dědečkova mládí“. Doba dovolených nám ale nabídla i čas zastavit se a přemýšlet – o sobě, o svém vztahu k manželce či manželovi, o vztazích v rodině nebo mezi přáteli. Měli jsme prostor uvědomit si, co není v pořádku nebo s čím nejsme spokojeni, říct si něco, co jsme si dlouho říct neuměli. To nemusí být vždy příjemné, ale může to být uzdravující. A věřím, že alespoň některým z vás se to povedlo.

Já jsem také letos na sklonku léta prožil velmi příjemně několik dní, a to na Svatém Hostýně, mariánském poutním místě na Moravě, kde jsme s manželkou byli na duchovní obnově. Byl to velmi „uzdravující“ pobyt. Každoročně pořádá pražská arcidiecéze pro jáhny a jejich manželky exercicie a letos jsme se sešli z pražské, českobudějovické, olomoucké a naší královéhradecké diecéze. Věnoval se nám Mons. Adolf Pintiř, bývalý generální vikář českobudějovické diecéze, který nyní působí v Sušici.

Základním tématem, které se prolínalo po celou dobu rekolekce, byla otázka diakonie a jak to s ní je 50 let po II. vatikánském koncilu. „Jak si

Farní den v Nových Hradech

Misijní den v Proseči

foto František Skalník

stojím před Bohem?“, to byla otázka položená hned v úvodu první přednášky. Na to Mons. Pintíř navázal z knihy Genesis, jak Abrahám, stařec, bezmocně sedí, dívá se do dále a rekapituluje svůj život. Má jistě řadu otázek nevyslovených, ale i nezodpovězených, protože všechny jeho naděje byly daleko, za horizontem....Nečekaně však přichází Bůh (Abraháma navštívili tři muži) a přináší ty nejzákladnější odpovědi. I nám by mohl pohled do dále zastírat to, abychom vyslovili potřebné otázky. Bůh to nepotřebuje, ale my ano. Máme tedy mít odvahu v životě vyslovit i těžké otázky, nejen ty snadné. To však závisí na našem vztahu k Bohu – Abrahám se představuje jako služebník a jedná jako služebník. Platí to však i pro nás, my jsme také k Bohu ve vztahu „služebník a Pán“, náš vztah ani jiný být nemůže!

K podobnému vztahu se symbolicky nachyluje i pomalu končící liturgické období mezidobí, které vyústí Slavností Ježíše Krista Krále poslední neděli před adventem. Budeme oslavovat Krista ne jako pozemského vládce, ale jako toho, před kterým se všichni ocitneme, abychom vydali počet za služby lásky. On má v rukou osud nás všech, před jeho královskou svrchovaností se musíme sklonit už nyní. Pan kardinál Špidlík to vyjádřil následovně: „Skutečnost Krista, vládce nebe a země je pro člověka zdrojem naděje - lidské struktury plné zloby, intrik a nespravedlnosti převyšuje někdo, kdo na nás pohlíží s láskou. Je Králem - jediným, kterého se nemusíme obávat a kterému můžeme důvěřovat. Jedině s ním může náš život dojít proměny a naplnění.“

Žehná všem jáhen Josef

Misijní den

Po stopách svatých misionářů

V sobotu 21. 9. proběhlo v Proseči setkání diecézních Misijních klubek. Přes 110 malých i velkých misionářů ze Rtně v Podkrkonoší, Slatiny nad Zdobnicí, Hradce Králové, Dohalic, Svitav, Dolního Újezda, Luže a Proseče prožilo společenství plné radosti, her, tvoření a Boží přítomnosti.

V 10 hodin jsme v kostele zahájili program zaměřený na svaté misionáře vyhlášené na rok 2019. Zde nás přivítal otec Vladimír a ředitelka PMD pro královéhradeckou diecézi Bronislava Halbrštátová. Děvčata z našeho klubka zatančila liturgický tanec na hudbu Misijní hymny. Poté si slovo vzal národní ředitel PMD Leoš Halbrštát, který nám pomocí fotografií, videí a povídaním předal své zkušenosti a dojmy z misijní výpravy do Malawi. Po celý den probíhal v kostele misijní jarmark, kde

si kdokoliv mohl vybrat z široké nabídky perníčků, zavařenin, sušených bylinek, svíček, háčkových hraček, misijních materiálů apod. Výtěžek 12.100 Kč posíláme na Papežská misijní díla dětí!

Farní zahrada, kam jsme se přesunuli, se proměnila v místo odpočinku, dobrého jídla, sportu, tvoření a her. Na stanovištích děti poznali život sv. Patrika, kde střílely velkým prakem na loď. U biskupa sv. Vojtěcha hledaly ztracenou ovečku a vrátily ji do stáda. Na stanovišti sv. Dona Bosca stavěly oratoř z kostek. U sv. Zdislavy potrénovaly základy ošetřování a v kostele u černošky sv. Bakhity si zahrály na bubny a dešťové hole. Děti, které rády tvoří si vyrobily dřevěnou káču, misijní přívěšek např. na klíče a ozdobnou placku. Celý den také probíhal fotbalový turnaj. Pět týmů z různých klubek se utkalo o putovní misijní pohár, který vyhráli chlapi z našeho klubka 😊. Od douglasky k višni se děti projely na 40m dlouhé lanovce a nechyběl ani stále obsazený pingpongový stůl.

Vyvrcholením celého dne byla slavnostní mše svatá, kterou sloužil otec Vladimír. Hudebně nás doprovodilo náhodné seskupení Naživo. Během mše svaté bylo do Papežského Misijního díla přijato 11 malých misionářů 😊. Děti slíbily, že se budou snažit každý den modlit za chudé děti modlitbu Zdrávas Maria, každý týden si odřeknou něco dobrého a s rodiči ušetří peníze pro chudé děti. Každý misionář dostal na krk křížek a šátek. Mši svatou zakončila děvčata novým liturgickým tancem, na který se můžete těšit o misijní říjnové neděli.

Ještě, než jsme se rozešli do svých blízkých i vzdálených domovů, děti dostaly sladký balíček od novohradské charity a vybraly si postavičku jednoho z misionářů vyrobené maminkami prosečského klubka.

Prožili jsme slunečný den ve společenství přátel a dobrých lidí, kterých bylo opravdu hodně. Moc děkujeme za každou pomocnou ruku při přípravě. Od zapůjčení stolů a lavic, stavění stanu, ozvučení, vaření oběda, napečení sladkých koláčů, fotografování, vedení stanovišť, hudebního doprovodu, sladkých balíčků, podpory našeho pana faráře a manželů Halbrštátových.

Za celé misijní klubko Marie Rejmanová

Co život dal a vzal III.

Vážení přátelé, v minulém vyprávění jsme se dostali za zlá až krutá padesátá - padesátá pátá a další léta minulého století. Pak přišlo tak zvané Pražské jaro a tolik slibovaný "socialismus s lidskou tvář". Do nové vlády nastoupili Ludvík Svoboda a Alexandr Dubček a nám se

Víkend rodin na Březinách

Po stopách svatého Pavla jsme se vydali 14. června tohoto roku v hojném počtu a za příznivého počasí. Děti plnily rozličné úkoly a seznamovaly se s dobrodružným životem apoštola, který se z pronásledovatele křesťanů stal velkým svědkem a šířitelem víry.

Radost z prožívání společenství nám nepokazil ani nedělní déšť.

E.S.

foto František Skalník

Farní den v Nových Hradech

foto Josef Štěřba

zdálo, že to snad bude vše zase o trochu lepší. Ale byl to jen sen.

Rok 1968 začal novou euforií a nám se opravdu lépe dýchalo. Jet na dovolenou pro nás bylo velkým přepychem. Rodina manželovy sestry byla od podniku Karosa na dovolené v Peci pod Čerchovem, nebyl to žádný přepych, jen přespání a možnost něco si uvařit, ale daly se tam podnikat překrásné výšlapy po okolí. Švagr tehdy zavolal manželovi, že mají velký pokoj a jsou tam ještě tři lůžka prázdná, zda bychom nechtěli přijet. To nemusel říkat dvakrát a náš tatínek jako velmi dobrý organizátor přijel domů a už jsme se balili. Zařídili jsme vše potřebné ohledně prodejny a hospodářství a doma jsme měli velmi hodnou a spolehlivou babičku. A příští den jsme odjízďeli na Šumavu, tu měl náš tatínek moc rád, jelikož zde trávil dlouhou dobu vojenské služby.

První zastávka byla v Táboře, to bylo také krásné město mého manžela. A v časných odpoledních hodinách jsme dorazili do Pece pod Čerchovem. Vynesli jsme z auta osobní potřeby a nějaké zásoby jídla pro dvě rodiny a rychle se naložili do našeho autíčka, které mělo značku MB 1000-de Luxe - číslo 61-68. Ta šedesátosmička nám byla osudná a odjeli jsme na první výlet do Domažlic. Když jsme vystupovali z auta, tak nás dva starší páni počítali, že nás tam bylo srovnáno 9, ale bylo nás tam deset. To ještě neviděli člena naší rodiny, který se narodil 3. ledna roku příštího. Dnes by to bylo na pořádnou pokutu, ale tehdy se na to vůbec nehledělo. Tak jsme jezdili každý den na výlety. Překrásné Chodsko a nad ním pomník J. Š. Baara. I hranice byly celkem tenkrát volné, tak jsme mohli obdivovat západní Německo, krásně obdělaná pole a udržované domy. Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Jáchymov. No prostě každý den po krásné Šumavě. Ale přišlo úterý a to jsme měli den odjezdu domů - povinnosti volaly. Rozloučili jsme se se všemi, se kterými jsme strávili pět dnů první a krásné dovolené a odjízďeli jsme, že po cestě přespíme na Lipně a ve středu ráno odjedeme na České Budějovice a domů. Ale ten den první v naší dovolené přišlo, až i přímo lilo. Nahoře na Kvildě mi bylo moc špatně, tak jsem tam odpočívala v trávě na kopci. Kolem bylo spousta vojáků s auty a vysílačkami a my jsme si říkali, co asi se děje? Na Lipně manžel postavil stan, ale bylo tam tolik myší, že jsem odmítla tam přespát. Po osmé hodině jsme zastavili v Českých Budějovicích a tam se podepisovaly archy na odstoupení Koldera a Bilaka z vlády. Už byla tvrdá tma, když jsme odjízďeli domů. Domů jsme přijeli dost pozdě po půlnoci a já jsem se radovala, že je středa a že si v den volna odpočinu. Před čtvrtou hodinou vstávala manželova maminka na krmení prasat a pustila si náhodou rádio. A tam jen zaznívaly tóny ze Smetanovy Vltavy a hlasatelka ohlásila okupaci Československa. Byla to ohromná rána pro nás pro všechny a čas naděje se proměnil opět v čas beznaděje. I když byl den volna, nastoupila jsem do prodejny a dala vyhlásit, že dnes je otevřeno, kdo by potřeboval jakýkoliv nákup, ať si přijde. Přišla mi pomoci paní M. Trnková z pohostinství a do poledne byl obchůdek, který byl vždy přeplněný, úplně prázdný. Vůbec jsme nevěděli, co se bude dále dít. Ve čtvrtek časné ráno už začala jezdit vojenská auta a různé vojenské dopravníky až po tanky, po silnici od Litomyšle přes Vysokou na Chrudim a Pardubice. Dostat se přes silnici na druhou stranu nebylo vůbec možné. Pak bylo Vysoké Mýto i všechna další města plná ruských vojáků a později i jejich rodinných příslušníků. I své obchody měli a někteří naši lidé k nim chodili nakupovat. Nastala tvrdá diktatura a nesvoboda a ta trvala s velikými těžkostmi až do roku 1989. Na podzim přišel náš syn domů a prohlásil: "Do Vánoc jsou komunisti pryč od válu". Bylo to jako pohádka a nemožná věc, jak by se to mohlo stát. Až když začaly 17. listopadu studentské nepokoje a veliká shromáždění po celé Praze, ani se nám nezdálo, že by se mohlo něco takového našim dětem povést. Stálo to sice hodně kriminálů a ubližování i krutého násilí pro některé lidi z disentu a velkou odvahu našich mladých lidí, za což jsme je velmi obdivovali a milovali. Díky vám za vše. Prvním prezidentem naší svobodné vlasti byl Václav Havel a ve vládě spousta velmi dobrých lidí. Celý svět nám

záviděl naši Sametovou revoluci a také našeho milého prezidenta. Škoda, že jsme toho nechali i hodně pokazit. Derou se nám do vlády lidi pochybných kvalit. A proto vás - zvláště vás mladé vyzývám, nenechte si vzít víru, lásku, volnost, čestnost a svobodu. Každé příští nové volby přesvědčujte a držte ve svých rukou to nejcennější pro vás a vaše děti. A vy starší i staří, buďte konečně už trochu rozumní. Dějiny nás už moc a moc poučily.

Ted' zdravím vás, moje milované děti, přeji vám krásnou budoucnost a dobře vykročte do nového školního roku. Vás mladé lidi zdravím a moc vám fandím a moc vám věřím. V neděli 25. 8. se konal koncert čtyř cellistů, který byl velmi krásný. Ráno po mši svaté se seběhli všichni mladí lidé a nanosili do kostela spoustu židlí a po koncertě zase ti všichni mladí; a než z kostela odešel poslední účastník, bylo v kostele vše na svém místě a v pořádku. Moc vám fandím a děkuji i panu Václavu Nádvorníkovi.

A vás, starší sestry a bratry i prosečské farníky zdravím a děkuji za vaši podporu.

Též děkuji našemu panu faráři.

*Báseň J. Š. Baara na pomníku
na Výhledech nad Klenčím:*

Pane Bože,
všechny struny v srdci mém
již popraskaly.
Jen jedna jediná mi zbyla.
Miluješ-li mne dej,
abych mohl na ni zahrát píseň o lásce
k této tvrdé kamenité zemi.

S.P.

Vzpomínky P. Josefa Čechala IV.

Když jsem po bezesné noci přijel autobusem na první pátek v dubnu 1955 na prosečské náměstí, bylo skoro prázdné. Neviděl jsem, jak mě podezřívavě sledují oči náhodných chodců, když jsem vzal za kliku kostela a ten byl k mé radosti otevřen. Ta radost ovšem hodně poklesla, když jsem se po chvíli rozhlížel kostelem. Jednak sám netradiční, nezvyklý secesní prostor, jednak kalné ráno a vlhké zdi se starou zelenomodrošedou nepříjemnou výmalbou, porušenou zasekáním elektrického vedení, v pravém rohu u stropu plný kus odpadlé omítky, kaple s podivnými černými sedmi obrazy, zpovědnice před lavicemi, to vše na mne působilo tísnivě. Říkal jsem si, kdybych tady měl být, musel bych s tím něco udělat, ale to nebude třeba. Myslel jsem, že za pár dnů pojedu domů a nastoupím místo administrátora v Robousích u Jičína, které jsem měl přislíbeno, když se šlo z Pardubic. – Nedávno našla moje sestra dopis z dubna 1956, kde připomínám, že mi může psát ještě do Proseče, protože asi do konce měsíce tu uvážnu... Pocit provizoria mě bude provázet dalšími a dalšími měsíci, až z toho budou roky. V podstatě je na světě všechno prozatímní...!

Když jsem zazvonil na faře, musel jsem dlouho čekat, než se objevila rozespálá slečna Blažena Brabcová, hospodyně P. Ducháčka, a vzápětí Petr Rejman, kostelník, který bydlel na faře. Vylekal jsem je zřejmě, jako já se zase trochu vylekal jimi. Pan farář Ducháček byl zatčen ve vlaku, když se vracel ze svého rodiště – Chrastavce u Svitav, kde křtil dítě ze svého přibuzenstva. Slečna byla nervově vyčerpána, nad vším se vznášel oblak smutku a nejistoty, na faře byla většina místností zapečetěna, přežil jsem ten den v kuchyni a pak jsem až do 12. září bydlil, žil, pracoval a spal ve farní kanceláři, klenuté a připomínající také trochu věžeňskou celu.

Zkušenosti z venkovské duchovní správy jsem neměl a zde jsem se dostal do tak říkajíc zachovalé farnosti a velmi živé. Zpovědi bývalo velmi mnoho – na první pátky i v neděli – k nezvládnutí, zvláště mi brali nervy jedinci, kteří přišli do kostela už v době, kdy jsem měl být u oltáře a ještě klidně se zařadili do fronty čekajících. Bylo takových hodně. Pokusil jsem se zavést zpovídání v sobotu odpoledne, ale přišlo většinou jen pár dětí, škoda, že se to pak pokazilo, když jsem začal jezdit do Borové. Největší radost jsem měl, když přijížděly děti i ze Zderaze a z Rybné! Ve školním roce 1955/56 bylo v České Rybné přihlášeno na náboženství 32 dětí, nemohli jsme se do třídy ani vejít. Zrovna tak hodně dětí chodilo i na evangelické náboženství. V dalších letech počet všech dětí v Rybné klesal, takže z naplněné dvoutrídky zůstala nakonec jedna ubohá třída s 12 až 16 dětmi celkem. V jednom roce nebyl z Rybné ani jeden křest. V žádné vesnici to snad nebylo tak zlé, jako v Rybné, když vlna změn zasáhla i nejkonzervativnější venkov. Stejně tak to bylo se školou v Martinicích, kam jsem ještě závějemí sněhu lesem od Pasek se přebrodil hned v pondělí 9/4 a kde mě paní řidič Navrátilová uvařila na uvítanou kávu. Děti v jednotřídce bylo všech kolem dvaceti a byly tak hodné, že mě to připadalo až nenormální. Stále jich pak ubývalo, až školu zrušili někdy kolem r. 1965. V Proseči samé bylo v r. 1956 přihlášeno přes 160 dětí, hodin tedy bylo hodně, že se to sotva dalo zvládnout. V dalších letech počet hodin i dětí klesal – nejnižší byl asi tak v r. 1963, kdy klesl na 94 přihlášených v Proseči a 3 v Rybné. Místo do Perálce jsem po 2 roky chodil ještě na Františky a do Rychnova, což mě značně vyčerpávalo, i když jsem tam jezdil na motorce. V zimě ve sněhu jsem ovšem na Františky mohl jen pěšky a to na mne zeslabeného po zánětu srdečního svalu – nebylo. Přicházel jsem zcela vyčerpán, zpocen, nemožný už pořádně učit. Když jsem jednou v zimě r. 1957 šel z František, byla velká mlha, že nebylo na pár kroků vidět. Až k Jelínkových jsem šel s dětmi, ale dál jsem musel už sám. Protože mě doma měli přijít snoubenci, chtěl jsem si trochu nadejít kratší cestou od Jelínkových k silnici – vzal jsem to prostě přes pole, jenže jsem přecenil svůj orientační smysl a místo na silnici jsem v hlubokém sněhu po dvou hodinách se dostal k nějaké chalupě a tam jsem se dozvěděl, že jsem zase blízko františské školy. Ti lidé mě zavedli znovu k Jelínkom a Jelínkovy děti mě dovedly na silnici – bylo to strašné a myslím, že jsem to odstonal.

Provazochodec

Jeden provazochodec se živil akrobatickými kousky. Chodil po laně napjatém v závratné výšce bez záchranné sítě. Jednou napjal lano nad tržištěm v jednom městečku a pak amplionem vyzval lidi, aby se přišli podívat na jeho umění.

Shromáždil se velký dav. Akrobat přešel lano nejprve pomalu, pak jej přeběhl, potom přetancil. Lidé nadšeně tleskali. Muž si donesl na lano dokonce i židli, a i když na něm stála jen dvěma nohama, klidně si na ni sedl a otevřel si noviny, jako že čte. Nebezpečně se houpal dopředu a dozadu, takže diváci řvali hrůzou. Akrobat ale vždy znovu s úsměvem našel na tenkém ocelovém laně rovnováhu.

V jednom okamžiku pak provazochodec ukázal divákům kolo a hlasitě se k nim obrátil. "Přejedu na tomto kole sem a tam po laně. Myslíte, že to dokážu?"

"Jasně!" volali všichni přesvědčivě. Provazochodec se usmál: "Když tedy tolik důvěřujete mým schopnostem, ať přijde jeden z vás za mnou, povozím ho na rámu."

Na náměstí se rozhostilo hluboké ticho. Nikdo neměl tolik odvahy. Najednou se ale přihlásil jeden chlapec. "Já pojedu!" zvolal.

Provazochodec mu ukázal žebřík, vedoucí na lano. Usadil ho na rám kola a začal v dokonalé rovnováze klidně šlapat do pedálů po ocelovém lanu, zatímco dav zadržoval dech.

Přejel lano dvakrát. Nakonec zaburácel nadšený potlesk.

Když se chlapec vrátil na zem, kdosi se ho zeptal: "Neměl jsi tam nahoře strach?"

Chlapec se usmál: "Ani trošku. Je to můj táta!"

***Hospodin je tvůj ochránce,
Hospodin je ti stínem po pravici.
Ve dne tě nezásáhne slunce
ani za noci měsíc.
Hospodin tě ochrání ode všeho zlého,
on chrání tvůj život.
Hospodin bude chránit tvé vycházení
a vcházení nyní i na věky. (Zalm 121)***

z knihy "Rosa pro duši" Bruno Ferrero

Vážení farníci!

Podáváme vám seznam kněží na farnosti v Nových Hradech od roku 1651. V té době novohradská farnost měla tři kostely, a to svatý Jakub v Nových Hradech, svatý Mikuláš v Proseči a svatý Prokop v Chotovicích. Počet obyvatel vlivem třicetileté války klesl na třetinu. Roku 1651 při sčítání obyvatel na celé farnosti činil 710 katolíků a 92 nekatolíků. Roku 1651 nastoupil kněz Valentin Karel Tabernátor a byl tady knězem 15 let.

Roku 1666 nastoupil kněz Václav Nigrin, který zde byl 6 let.

Od r. 1672 do roku 1710 není známo, který tady byl kněz.

Od r. 1710 až do roku 1720, 10 let tady byl knězem Jiří Jakub Hampl.

V roce 1710 bylo na panství i farnosti již 1707 katolíků. Takový přírůstek byl způsoben tím, že kdo se na panství narodil, musel zůstat.

R. 1720-1735 byl zde farářem Jindřich Tomáš Klumpar. R. 1722 se bural starý kostel, jen zvonice zůstala a postavil se nový kostel, vysvěcen 1725. V té době bylo již 1987 katolíků ve farnosti.

V roce 1736-1772 (36 let) byl knězem Václav Herman. Roku 1754 byla oddělena Proseč a byla tam zřízena nová farnost.

V roce 1772-1804 byl knězem Josef Málek, 32 let

R. 1804-1805 byl knězem pouze 1 rok Josef Havel Baumstingl.

Roku 1805-1809 byl knězem Jan Nepomuk Böhm.

Roku 1809-1844 byl knězem 35 let Josef Štrobl, který byl jmenován kanovníkem královéhradeckým.

R. 1844-1869 byl novohradským farářem 25 let František Veselý, jeho náhrobek je zazděn do postranního vchodu v Nových Hradech.

R. 1870-1896 spravoval farnost P. Josef Pochyba 26 let a je pochován v kněžském hrobě u kostela.

R. 1896-1912, to je 16 let, byl zde P. Alois Kopecký, který je též v kněžském hrobě pochován u kostela.

R. 1912-1931 to je 19 let, byl zde P. Josef Nováček.

R. 1931-1937 byl knězem 6 let P. Josef Jakubec.

R. 1937 nastoupil kněz P. František Říha, kterého jsme již znali s přestávkami 37 let. Byl velmi pracovitý, za jeho působení se opravovala 2x střecha kostela, opravovala se zeď od silnice ke kostelu a máme ho všichni v živé vzpomínce.

Za německé okupace byl za něj r. 1943-1944 P. Josef Šmíd.

V roce 1944-1945 byl knězem Josef Ranecký.

Od r. 1945-1955 byl knězem zase František Říha.

Od r. 1955-1963 byl zde knězem P. Josef Mokřý.

Od r. 1963-1969 byl zde knězem P. Antonín Šídlo.

Od r. 1969 nastoupil na kněžský úřad na přání farníků P. František Říha a zemřel v květnu 1990 a je pochován v kněžském hrobě u kostela.

R. 1990-1997 zde byl knězem P. Bohumil Šitavanc.

Od r. 1998-2001 zde byl knězem P. Josef Matras.

Od r. 2001-2007 zde byl knězem P. Josef Mazura. 8 měsíců k nám dojížděl P. Josef Hubálek z Luže.

Od r. 2008-2016 nám farníkům i Pánu Bohu sloužil P. Zdeněk Mach.

V současné době je mezi námi oblíbený P. Vladimír Novák.

Roku 1947 bylo v novohradské farnosti 1740 farníků.

V této zprávě jsme vám podali kněžské obsazení novohradské farnosti.

Jaroslav Cibulka

Kalendář

ST 2. 10. *Perálec:* 17.00 svátost smíření
18.00 mše sv.

NE 6. 10. 27. neděle v mezidobí

Proseč: 8.00 mše sv.

Nové Hrady: 9.30 mše sv.

Perálec: 11.00 mše sv.

Proseč: 17 - 19 svátost smíření, adorace

NE 13. 10. 28. neděle v mezidobí

bohoslužby jako obvykle

PÁ 18. 10. *Chotovice:* 11.00 mše sv. u sv. Josefa

Proseč: 16.30 setkání misijního klubka dětí

NE 20. 10. 29. neděle v mezidobí - Misijní neděle

Proseč: 8.00 mše sv.; po mši sv. misijní jarmark

Nové Hrady: 9.30 mše sv.

Perálec: 11.00 mše sv.

Nové Hrady: 17 - 18 svátost smíření, adorace

SO 26. 10. - ST 30. 10. podzimní prázdniny**NE 27. 10. 30. neděle v mezidobí**

bohoslužby jako obvykle

Proseč: 17 - 19 svátost smíření, adorace

ST 30. 10. *Perálec:* 17.00 svátost smíření

18.00 mše sv.

PÁ 1. 11. Slavnost Všech svatých

Perálec: 16.00 mše sv. + pobožnost na hřbitově

Nové Hrady: 17.15 mše sv.

Proseč: 18.30 mše sv.

SO 2. 11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Nové Hrady: 16.15 pobožnost na hřbitově

Chotovice: 16.35 pobožnost na hřbitově

Chotovice: 16.50 mše sv.

Proseč: 18.00 mše sv.

19.00 pobožnost na hřbitově

NE 3. 11. 31. neděle v mezidobí

bohoslužby jako obvykle

PÁ 8. 11. *Proseč:* 19.00 přednáška pro manželské páry

SO 9. 11. *Hlinsko:* dvojvikariátní setkání mládeže

NE 10. 11. 32. neděle v mezidobí

bohoslužby jako obvykle

Proseč intence a čtení

Čtení a žalmy: cyklus C; od 1. 12. cyklus A

- 30.9 Na poděkování za 50 let společného života.
- 3.10 Za Marii a Josefa Řebíčkovy a celou rodinu.
- 4.10 Za rodiče Tejkalovy a Václava Bartoše.
- 6.10 Za syna Josefa a celou rodinu.
čt: Halámková Libuše, Groulová Marcela
- 7.10 Za zdraví dětí a vnoučat, za dar víry a Boží pomoc.
- 9.10 Za dar víry pro děti a vnoučata.
- 10.10 Za zemřelé i živé členy rodiny Bartošovi, Vostřelovi a Královi.
- 11.10 Za Ladislava Čermáka, manželku Lidušku a obojí rodiče.
- 12.10 Za dar víry a rodiny Skalníkovu a Víškovu.
- 13.10 Za rodiče Rabovy, dceru Věru, vnuka Libora a zetě Jiřího.
čt: Rejmanová Marie, Drahošová Jana
- 16.10 Za Josefa Zelenku a jeho rodiče.
- 17.10 Za Annu Bílou, manžela, syna a dceru.
- 20.10 Za Josefa Roušara, manželku a celou rodinu.
čt: rodina Roušarova
- 21.10 Za Boženu Batovou, manžela a dcery.
- 24.10 Za dar víry a ochranu Boží pro rodiny Lettlou, Studentovu, Bártovu a Krejčovu.
- 27.10 Za Jaroslava a Marii Macháčkovy, jejich dva zetě, živé a zemřelé z celého rodu.
čt: manželé Dastychovi
- 1.11 Za P. Josefa Čechala a zemřelé kněze.
- 3.11 Za Ludvíka Brabce, manželku a celou rodinu.
čt: manželé Vobejdovi
- 7.11 Na poděkování za Boží pomoc a ochranu a zachování víry v rodinách.
- 8.11 Za Stanislava a Marii Soukalovy.
- 10.11 Za Miloslava Šlapku, jeho rodiče a sourozence.
čt: manželé Košnarovi od křížku
- 14.11 Za živé i zemřelé z rodin Kostlánovi, Kučerovi, Krejčovi a Häuslerovi.
- 15.11 Na úmysl dárce.
- 17.11 Za Boženu a Jaroslava Melicharovy a živé z toho rodu. **čt: Odehnalová Marta, Soukalová Růžena**
- 22.11 Za Emilii Nešetřilovu a manžela a všechny z toho rodu.
- 24.11 Za Bohuslava Hromádku, syna Lukáše a celou rodinu. **čt: Hromádková Božena, Ječmenová Anežka**
- 29.11 Za Janu a Adolfa Dostálovu a živé i zemřelé z toho rodu.
- 1.12 Za rodiny Mencovu a Vaňousovu.
čt: Roušarová Zuzka, Talácková Míša

Nové Hrady intence a žalmy

- 2.10. Za Josefa a Marii Bartošovy a rodiče z obojí strany.
- 4.10. Za živé a zemřelé členy rodiny Chadimovi a Novákovi.
- 5.10. Za rodiče Víchovy a Kuchovy, za živé a zemřelé členy těchto rodů.
- 6.10. Za Vlastu Binkovou, rodiče a celý rod.
ž: Petr Poslušný
- 9.10. Za rodiny Černínovi, Niklovi a rodiče z obojí strany.
- 13.10. Za Věru Boštíkovou, rodiče a živé i zemřelé rodu Boštíkova.
ž: Vendula Nováková
- 16.10. Za Josefa Havlíka a rodiče.
- 20.10. Na dobrý úmysl za rodinu.
ž: Karel Vopařil
- 23.10. Za manžele Lebedovy, snachu Marii, syna Miloše a syna Václava s manželkou.
- 27.10. Za Annu Binkovou, syna Františka a celou rodinu. **ž: Michal Novák**
- 30.10. Za Jana Pešinu, sestry Marii a Bohuslavu a celý rod.
- 2.11. Za Karla Vopařila, manželku a za živé i zemřelé členy toho rodu.
- 3.11. Za živé a zemřelé z rodu Stoklasova, Kličková a Macáková.
ž: Dáša Nováková
- 6.11. Za Josefa Bartoše a syna.
- 10.11. Za Martina Nešpora, rod Nešporů a Macáků.
- 13.11. Za Ladislava Jesenského, rodiče, celý rod a duše v očistci.
- 17.11. Za Marii a Stanislava Sokolovy a rodiče z obojí strany.
ž: Romana Poslušná
- 20.11. Za Václava Kladivu, manželku a rodinu Škeříkovu.
- 24.11. Za Josefa Holomka, bratra z obojí strany.
ž: Petr Poslušný
- 27.11. Za živé a zemřelé členy rodiny Chadimovi a Novákovi.
- 1.12. Za Terezku, její rodinu a dar života.
ž: Vendula Nováková

Pravidelné bohoslužby

	Proseč	N. Hrady	Perálec
NE	8	9.30	11
PO	8		
ST	18	8.00	
ČT	8		
PÁ	18		
SO	18		

PÁ 15. 11. Chotovice: 11.00 mše sv. u sv. Josefa
Proseč: 16.30 setkání misijního klubka dětí

NE 17. 11. 33. neděle v mezidobí
bohoslužby jako obvykle

SO 23. 11. Proseč: duchovní obnova farností

NE 24. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále
bohoslužby jako obvykle
Nové Hrady: 17 - 18 svátost smíření, adorace

NE 1. 12. 1. neděle adventní
bohoslužby jako obvykle
žehnání adventních věnců
Proseč: 17 - 19 svátost smíření, adorace

- **Modlitba růžence** 30 min. před mší sv.
- **Svátost smíření** 15 min. před mší sv. a také, jak je uvedeno v kalendáři
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností: www.farnispolecenstvi.cz

Katolík a muslim

Jednou jsem při obědě rozmlouval s katolickým knězem a s mladým muslimem. Když obcházel číšník s podnosem, všichni si posloužili, až na muslima, který držel každoroční půst předepsaný koránem.

Po obědě se pak lidé rozcházelí a jeden z hostů si neodpustil uštěpačnou poznámku: "Ti muslimové jsou ale fanatici! Ještě dobře, že vy s nimi nemáte nic společného," prohodil ke knězi.

"Naopak, máme," řekl kněz. "On se snaží sloužit Bohu stejně jako já. Jenomže se řídíme odlišnými zákony."

A dodal: "Škoda, že lidé vidí pouze odlišnosti, které je rozdělují. Kdyby se dívali s větší láskou, zahlédli by především to, co mají společného - a polovina světových problémů by se vyřešila."

z knihy "Jako řeka, jež plyne" Paulo Coelho

Časopis pro vnitřní potřebu farností
Proseč, Nové Hrady a Perálec

Duchovní správa: P. Mgr. Vladimír Novák

telefon farní kancelář: 734 435 054 (PO - PÁ 11.00 - 14.30)

e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz

Uzávěrka příštího vydání: 17. 11. 2019

e-mail pro posílání příspěvků: fs@1969.cz